Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 199 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 30 ՕԳՈՍՏՈՍ 1884 (Ն. Տ.) 11 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 20 ՋԻԼԳԱՏԷ 1301

ԳԱՅՄԱՆ

Յաճախորդներու տողը մեկ անգամի համար 3 դրուշ, երկու անգամի համար 2½ դրուշ է. ուրիշի անդամներու համար գնահատութիւն կըլլայ։

Օրագրոյս վճռաբեկեալ նամակներ որ եւ իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել

«Ար. խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԹՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ Գալաթիա, Նորաշէնկեան խան, իսկ գովազդներէն հետեւեալ հասցեին՝

{Ելոգայ} ոտնից նկնգոդոդ ոդոնեն ոդգնեդ

غزته ادارة سي

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պօ-ստով	Համար	Տարեկան	գահեկան	արծաթի 200
»	»	Վեցամսեայ	»	» 100
»	»	Եռամսեայ	»	» 50
»	»	Մեկ	»	» 1
Գաւառատէր	Համար	Տարեկան	»	» 240
»	»	Վեցամսեայ	»	» 120
»	»	Եռամսեայ	»	» 60
Օտար	երկրներ	Տարեկան	»	» 320
»	»	Վեցամսեայ	»	» 160

Գնորդ ստիպուած լրագրոյ ճամբու ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

Կ. ՊՕԼԻՍ
ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 30 ՕԳՈՍՏՈՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱՏԱՒՈՐԸ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

Ազգ մը որ չի գնահատեր իր դաստիարակութեան համար եղած ամէնատնտեսութեամբ յաղթերին տակաւ տգիտութեան, ծառայութեան ու կը շահին հարուածեան վատահաւքիւնն, և այսօր իրենց ապագային կը տեսնեն աւելի պայծառ քան յառաջագոյն։ Արդարեւ, վերջին քիչուած երեք վարժարանք նիւթապէս և բարոյապէս ճիշդ նոյն վիճակը չունին։ Անոնց միջև կան տարբերութիւններ, ասպիճաններ, երանգներ, զորս քննել մեղ չի ներեր սոյն նոցա սրբ ուղղակի յարաբերութեան կ'ուզեն մնալ այդ հաստատութեանց հետ, աշակերտներ տալով։ Մեր կը խօսինք ընդհանուր կերպով մը, և ընդհանուր կերպով կը գովենք մասնաւոր վարժարանաց Տնօրէններուն անձնուէր և յարատեւ ջանքերն և առաջադիմաբեր ոգին։ Մանաւանդ վարժարանք արդարև տակաւին չեն հասած կատարելութեան վիճակի մը, և ունին աղ և այլ թերութիւններ։ Բայց այս Տնօրէններու ձեռամբ ազգային դաստիարակութեան ապագային մէկ կատարած առաջադիմութիւնը չենք կրնար դնահատել եթէ բացարձակ իդէալի մը հետ բաղդատութեան դնենք։ Մեր բաղդատութեան եղը պէտք է ընդունինք ազգային միւս վարժարանները, թաղային վարժարանաց մեծամասնութիւնն, և Ներկայիս վարժարանն, որ քանի մը տարուց դոյութենէ մը յետոյ այնպէս խղճալի վախճան մ'ունեցաւ։ Երբ այս վարժարանաց հետ բաղդատենք, ատոնք գոնէ պիտի տեսնենք առաջադիմութիւն մը մասնաւոր վարժարանաց մէջ։ Մեր նպատակ գոհունակութիւն յայտնել է այսպիսի հաստատութեանց որ իրենց առաջադիմաբեր ոգիէ մը մերեալ, մասնաւոր վարժարանաց Տնօրէնք չպիտի կարծեն թէ ամէն կարելի բարւօքում մտցուցած են արդէն իրենց վարժարանաց մէջ, և չպիտի կասկ տակաւ զարգացման ու բարգաւաճման ճամբուն մէջ, և չպիտի կասկ տակաւ զարգացման ու բարգաւաճման ճամբուն մէջ, որ ինչպես ամէն մարդկային հաստատութեանց, իրենց կրթական հաստատութեանց ալ նշանաբանն և օրէնքը պարտի լինել։ Մանաւանդ խնամ տանիլ երկու սեռէ աշակերտաց բարոյական կրթութեան, և զայս պահպանել ջնտասարեր ներկայութեանց ու բացակայութեանց դէմ հաւատարապէս։ Մեծագոյն հսկողութիւն մ'իրդրծ դնել աշակերտաց ընդհանուր կարգապահութեան վրայ, որպէս զի դասախօսութիւններէն առաւելագոյն օգուտ

Բայց նպատ համբերութեամբ և հաստատամտութեամբ յաղթելոյն տակաւ տարբերութեամբ չահեցան և կը շահին հարուածեան վատահաւքիւնն, և այսօր իրենց ապագային կը տեսնեն աւելի պայծառ քան յառաջագոյն։ Արդարեւ, վերջին քիչուած երեք վարժարանք նիւթապէս և բարոյապէս ճիշդ նոյն վիճակը չունին։ Անոնց միջև կան տարբերութիւններ, ասպիճաններ, երանգներ, զորս քննել մեղ չի ներեր սոյն նոցա սրբ ուղղակի յարաբերութեան կ'ուզեն մնալ այդ հաստատութեանց հետ, աշակերտներ տալով։ Մեր կը խօսինք ընդհանուր կերպով մը, և ընդհանուր կերպով կը գովենք մասնաւոր վարժարանաց Տնօրէններուն անձնուէր և յարատեւ ջանքերն և առաջադիմաբեր ոգին։ Մանաւանդ վարժարանք արդարև տակաւին չեն հասած կատարելութեան վիճակի մը, և ունին աղ և այլ թերութիւններ։ Բայց այս Տնօրէններու ձեռամբ ազգային դաստիարակութեան ապագային մէկ կատարած առաջադիմութիւնը չենք կրնար դնահատել եթէ բացարձակ իդէալի մը հետ բաղդատութեան դնենք։ Մեր բաղդատութեան եղը պէտք է ընդունինք ազգային միւս վարժարանները, թաղային վարժարանաց մեծամասնութիւնն, և Ներկայիս վարժարանն, որ քանի մը տարուց դոյութենէ մը յետոյ այնպէս խղճալի վախճան մ'ունեցաւ։ Երբ այս վարժարանաց հետ բաղդատենք, ատոնք գոնէ պիտի տեսնենք առաջադիմութիւն մը մասնաւոր վարժարանաց մէջ։ Մեր նպատակ գոհունակութիւն յայտնել է այսպիսի հաստատութեանց որ իրենց առաջադիմաբեր ոգիէ մը մերեալ, մասնաւոր վարժարանաց Տնօրէնք չպիտի կարծեն թէ ամէն կարելի բարւօքում մտցուցած են արդէն իրենց վարժարանաց մէջ, և չպիտի կասկ տակաւ զարգացման ու բարգաւաճման ճամբուն մէջ, որ ինչպես ամէն մարդկային հաստատութեանց, իրենց կրթական հաստատութեանց ալ նշանաբանն և օրէնքը պարտի լինել։ Մանաւանդ խնամ տանիլ երկու սեռէ աշակերտաց բարոյական կրթութեան, և զայս պահպանել ջնտասարեր ներկայութեանց ու բացակայութեանց դէմ հաւատարապէս։ Մեծագոյն հսկողութիւն մ'իրդրծ դնել աշակերտաց ընդհանուր կարգապահութեան վրայ, որպէս զի դասախօսութիւններէն առաւելագոյն օգուտ

կարենան քաղել, և յատուկ հոգածութեամբ աշխատիլ որ այս աշակերտաց, ըստ մեծի մասին էութեան և վաճառատեղւոյ, առատ ելադէպս և ըստ կարելոյն հիմնապէս ուսնին դրական գիտելիքներ քան ուրիշ բաներ, — այս և ուրիշ կարեւոր կէտերու վրայ մասնաւոր վարժարանաց Տնօրէնք անչուշտ տարուէ տարի բարւօքում մներ իրագործել պիտի կրնան։ Եթէ բացառեալ կապէս խստապահանջ չենք, պատճառն այն է որ թաղային վարժարանաց մեծամասնութեան մէջ այդ նմանօրինակ թերութիւնք առաւելապէս աչքի կը զարնեն։ Բայց Տնօրէնք մասնաւոր վարժարանաց պիտի չկրնեն անշուշտ երէկ իրենց կրթարանք միայն որոշ աստիճանու մը բարձր չլինին թաղային վարժարաններէ, դոյութեան իրաւունք ունենալէ կը դադրին։ Իրենք կը ստանան բացառիկ գումարներ։ Բացառիկ անուն մը կը կրեն, և բացառիկ յոյսեր ընծայած են։ Անշուշտ բոլ այսմ կանադիր պիտի լինին միայն բացառիկ դիրք մը արդեամբ գրաւելու ազգային դաստիարակութեան ասպարէզին մէջ։ Ա՛րթիւր գործուր յոյս մը ստածելով, չենք վարանիր կոչում ընել հասարակութեան այն մասին որ անկախ պարտաւորութեանց թաղային վարժարանաց մեծամասնութիւնն, և Ներկայիս վարժարանն, որ քանի մը տարուց դոյութենէ մը յետոյ այնպէս խղճալի վախճան մ'ունեցաւ։ Երբ այս վարժարանաց հետ բաղդատենք, ատոնք գոնէ պիտի տեսնենք առաջադիմութիւն մը մասնաւոր վարժարանաց մէջ։ Մեր նպատակ գոհունակութիւն յայտնել է այսպիսի հաստատութեանց որ իրենց առաջադիմաբեր ոգիէ մը մերեալ, մասնաւոր վարժարանաց Տնօրէնք չպիտի կարծեն թէ ամէն կարելի բարւօքում մտցուցած են արդէն իրենց վարժարանաց մէջ, և չպիտի կասկ տակաւ զարգացման ու բարգաւաճման ճամբուն մէջ, որ ինչպես ամէն մարդկային հաստատութեանց, իրենց կրթական հաստատութեանց ալ նշանաբանն և օրէնքը պարտի լինել։ Մանաւանդ խնամ տանիլ երկու սեռէ աշակերտաց բարոյական կրթութեան, և զայս պահպանել ջնտասարեր ներկայութեանց ու բացակայութեանց դէմ հաւատարապէս։ Մեծագոյն հսկողութիւն մ'իրդրծ դնել աշակերտաց ընդհանուր կարգապահութեան վրայ, որպէս զի դասախօսութիւններէն առաւելագոյն օգուտ

Աչե՛ք օրաթերթին և թէ Մ՛ուէ չարթամթերթին մէջ երեցած յօդուածներէն ընթերցողը յիշած են անշուշտ թէ քաղաքակրթեալ աշխարհին մէջ երկու տարբեր դրութիւնք կան կրթական օրէնսդրութեան։ Մին ամէն իշխանութիւն և ուղղութիւն կը կեդրոնացնէ կեդրոնական վարչութեան ձեռամբ, որպէս ի միասնութիւն ընդհանուր հսկողութեան թելեր իրաւունք մը միայն կը վերապահէ կեդրոնին, և ամէն առաջադիմութիւն կ'անկախէ տեղական ջանքերէն, որպէս Անգլիա։ Բայց այս վերջին երկիրը, որ բոլորովին անհոգ կը կենայ, և հետեւապէս անոնց վարձատրներն ալ աշխատակ ողբալի վիճակի մէջ են, որ մարդ կը չուարճի թէ որ չափ ուշ ակռի ցաւ զգայ — տարեկան հարիւրաւոր ոսկիներ՛ն վրայ, որք ազգասէր թաղեցւոց գրպանէն կ'ելլեն և իզուր կը վատնուին, թէ հարիւրաւոր տղայքներուն վրայ, որք առանց բան մը սորվելու և ընդհակառակն անառակ ըսկիզբներէ չատ գէշ օրինակներ առնելով, կը բոլորեն տարիներ, մինչեւ որ օր մը չուգայ եղեռնագործ մը ամէն բարւոյական և ուսումնական պատրաստութենէ։

Դպրոցական տարեշրջանի մը սկզբնաւորութիւնն այս ծանր տիպեցոյ վրայ խորհելու առիթ կուտայ։ Թաղերը, թաղական խորհուրդներն և դպրոցաց Հոգաբարձութիւնը ու Տեսչութիւնք պէտք է զօրաւոր ձայն մ'ընեն թաղային վարժարանաց վիճակը բարւոքելու։ Դպրոցային օրինաւոր եւմռացոյց մը և ուսմանց դործադրելի յայտագիր մը պէտք է յօրինեն։ Տարուէ տարի չլինանի մը պէտք է գծեն իրենց գործունէութեան, միշտ առաջ երթալու հաստատ մտադրութեամբ, և այդ չբոլանալի ձգտ՛ման մէջ ամէնայն խղճմտութեամբ ու կանոնաւորութեամբ գործելու հետամուտ պէտք է լինին։ Թաղային դպրոցաց մէջ ուսումնական գործած են։ Ձանոնք իրական ընկալու պէտք է աշխատիլ։ Թաղային դպրոցաց մեծ մասին մէջ բնաւ հոգ չի տարուիր աղջոց բարոյական կրթութեան ու կարգապահութեան, որք չատ թուլցած են, և մեծ ջնաս հայ ընկերութեան ազգային թաղի մը դպրոցին վերաբերեալ այս և ուրիշ կարեւոր խնդիրներ պէտք է առարկայ լինին ամրողջ թաղին հոգածութեան։ Այս թէ ոչ, չատ թաղեր կան ուր հասարային դպրոցը տարուէ տարի դէպ ի կործանում կը դիմէ։ Մեկայն Գալաթիոյ մէջ 4–5 երկաթ. մասնաւոր ձաղկոցներ և նախակրթարաններ բացուած են, որք իրենց ամէնայն թերութեամբ հանդերձ, որ իրենց ամէնայն թերութեամբ հանդերձ, այնէ ամէն բաղմութիւն աշակերտներ կը գոյնան թաղին հասարային դպրոցներէն։ Դպրոցային կաղմակերպութեան սկզբնաւորութիւնն մ'է այս։ Անմիթ է Պալոյ Հայոց, եթէ հասարային գործոց մէջ անկարգութեան այսպէս ակներեւ ապացոյց մը տան թաղ տալով որ իրենց բիմին տակ գըտնուող թաղային դպրոցը այսպէս տարուէ տարի քայքայուն վիճակ մը ստանայ։

ԹԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԼՈՐՏ ՏՐՖՐԻՆ

ՓՈՆԱՐՔԱՅ ՀԱՆԴԿԱՍՏԱՆԻ

Երեկ լրագրոյս մէկ մասը տպուելէն յետոյ, իբր վերջին լուր հրատարակիչնիք կ'ըսէր Պալոյ անօշխարհ քաղաքէն լորտ Տրֆրրի Հնդկաստանի Փոխարքայ անուանուիլը լորտ Բրիջրի տեղ, որ այս օրերս Տրամարան ծանուցուի Անգլիա կը վերադառնայ։

Լորտ Տրֆրրին երբեմն Բահատանի Փոխարքայ եղած է, և իբրեւ կառավարիչ մեծ ընդունակութիւն ու յայտնի կամքիւն ցուցած լինելով, չատ ծանօթ ի վեր կ'բսուէր թէ Հնդկաստանի Փոխարքայութեան բնական բնակրելի մէկ։ Մեծին Բրիտանիոյ Նախարարատութենէն յիտոյ, Հնդկաստանի Փոխարքայութիւնը մեծագոյն պաշտօնն է որը Թագուհին կարենայ տալ իւր հպատակներէ մէկուն մը։ Հնդկաստանի մէջ այս միջոցիս բացատրելի կերպիս պէտք կար ազդու կառավարի մը, թէ՛ կեդրոնական Ասիոյ խնդրոց և թէ բնիկ հնդկական ժողովրդոց հետ ծագած խնդրոց պատճառաւ։ Լորտ Տրֆրրի իւրայատկակ բարքերան ազգասէր մէ։ Հնդկաստանի ժամանակ ունեցած ատենին ուրախ էր որ այն կարելի աղնուականներէն է, որք չափահասութեան վէմ թողած են դրօսքասիրութիւն, բայց Հնդկաստանի մէկ ազգատոհմ ազնուականի մը դուստրը տիրացած էր։ Կը գնահատէր ասկից թէ իւր վարչութիւն թող էր, և իւ վերջ լորտ Բրիջրի ինք ևս ճանձրացաւ 250 միլիոն ասիական ժողովրդի մը վարչութեան պատճառած ձանձրութիւններէն, ուստի քանի մը ամիս հետ կը լսուէր թէ մտադիր էր հրաժարիլ։ Լորտ Տրֆրրի անուանումը կը ցուցնէ

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

)(27)(

ԾՈՐՔՈՒՆԴ ՏԻՒՆ ՊՈՒԱՍՊՈՊ

ՊԱՐՈՆ ԼԸՔՈՔԻ ԾԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

ՄՐԱՍՆ ՌՈՒԶԻՆ

ՊԱՐՈՆ ԼԸՔՈՔ ԻՆԶԱՀՆԻՔ ԱՀ ԾԱՏԿԻ Ե.

Թեղեր Քամպրըմէրի գլխուն մէջ նոյն միջոցին անցած անցքն ստուգիւ բանաստեղծի մը կոչածն էր. «գանկի մը տակ փոթորիկ»։

Կը թուէր իրեն թէ խելքին պիտի դար։

Ցժգոյն, դողդող, չրտնած, մառնները գալարուել կեցած լծակին երկաթէ ձողին վրայ, յորմէ միայն կախեալ էր Մարթայի կեանքը, կը նայէր ահաւոր մեքենային, որ յառաջ կոչգար սպառնալից, և կը կարծէր թէ ամէն գալան մ'իւր որոին վրայ կը յարձակէր։

Ցանկարծ գաղտիար մ'անցաւ միայլակի պէս իւր դառնացեալ ուղեղին մէջ։

Բաւ ինքիրեն։

— Ժամն երեքն է... 69 թիւ կառախումբը ժամ չորսին կը չուէ... և մինչեւ այն ժամանակ բան չկայ... սատ մինչեւ կայարանը հազար մէթրերէն աւելի է... պատշտնեայք պիտի տեսնեն թէ ածգանտ սխալած է, կենարար նշան պիտի տան... մեքենավարը գիտէ իւր արհեստը... կը ճանչեմ զայն... մեքենայ կառավարելու մասին նմանը չունի..., ժամանակին կը կեցնէ...

Չոյս պիտի վռնտեն, բայց Մարթայ ալ չկաթիլներ, և մեկու մը վնաս չը լինիր։

Ա՛յս մտածութիւն երիվարիկեան մէջ եղաւ, և խեղճ Քամպրըմէրը վերջապէս պիտի կոխեր լծակին վրայ, յանկարծ երկար ոռլ մը թրթռաց ականջին։

Ա՛յս ոռլ կայարանին կողմէն կուգար, և Քամպրըմէրի փոքռաւութիւնը չէր կրնար խարուիլ։

Կառախումբ մը ճանբայ կ'ելնէր, և արդէն վար իջնող ճանբուն մէջ մտած էր։

Անպատճառ պիտի հանդիպէր վեր ելնող կառախումբին՝ եթէ ածգանողին յանցանքովը իւր ճանբէն խոտորէր, և դիւրաւ կրնայ երեւակայուիլ թէ ինչ սարսափելի բան է դէմ առ դէմ եկող երկու կառախմբերու ընդհարումն։

— Ա՛, մրմռաց Քամպրըմէր խեղդուկ ձայնիւ մը, մռայեր եմ... այսօր յատուկ կառախումբ մը կ'ելնէ Լեթամբ երթալու համար ժամ երկուքին յիսունհինգ անցած... որսորդութեան գնացող հարիւր երիտասարդներ տանելով...

Ա՛յդ պարոնները զուարճանալու համար պէտք է որ աղջիկս մեռնի, գոչեց խոլ բրթիմով մը։ Ո՛չ, ո՛չ... կարելի չէ այս... անոնց կեանքը չարժէր Մարթայիս կեանքը... կ'առնեմ անոնց կեանքը... մարդիկ պիտի գտապարտեն զիս... Աստուած ալ պիտի դատէ։

Այս ան գամ ալ երկու ձեռքն երկաթէ ձողին վրայ դրաւ։

Ուրիշ երկայրիկեան մ'ալ անցած էր։ Հազիւ չորս երկայրիկեան կը մնար իւր որոշումն ընելու։

Բայց արդէն որոշած էր ընկերքն։

Աչերը փակեց զրպէս զի չտեսնէ զարհուրելի մահուան մը գատապարտած անձերուն անցնիլն, և չարժուն երկաթգիծերը տեզափոխելու համար լծակը կոխել սկսաւ։

Ծանրագործին տան մէջերդ միայն հեւի եր ածգանէն։

Իջնող կառախումբն արդապէս կը մօտենար։ Թատրումբ կը լսուէր։ Ձերմակ ծուխի փունջը կ'երեւնար։

Ցիչ մ'աւելի ուժով ճնշում մ'ան. խաբեալ պիտի ըներ քամիհարի ադեւ մը։

Նոյն միջոցին յատուկ կառախմբին վարող մեքենավարն, ածգանողին ազդարարելու համար սկսաւ կարճ և սաէպ վչմռմբ սուլել։

Թերեւս զգացած էր վտանգն։

Ա՛յդ սոյներդ լեզու մ'ունին. մերթ յամր և ախուր իրրև հեծութիւն, մերթ չար և խրսխտ իրրեւ հրամայ, վարչական լեզու մը, զոր պաշտօնեայք լսելիանչելապէս կը հասկնան։

Ջերմ կամ բորբոքեալ երեակայութեանց ալ կը խօսին, և Քամպրըմէրի երեւակայութիւնն ալ տարապայման դրգռեալ էր։

Թուեցաւ իրեն թէ չգեղործին սուլելով կ'ըսէր իրեն։

— Ի՛նչ ըրին քեզ այս պատանիները, ըսես պիտի սպաննես։ Եւ այն մայրերն ու հայրերն որք իրենց զաւակաց վրայ պիտի լան այս և եկուն, չե՞ս գիտեր անոնց վրայ։

Եւ, մինչ Քամպրըմէր կը վարանէր տակաւին, սոյնն երկու հրաւէր ևս արձակեց առաջիններէն աւելի սաստ, և Քամպրըմէր կարծեց թէ կը դողայ իրեն։

— Ո՛ղորմած, ողորմա՛ծ։

Ցանկամ ձեռքը թող տուաւ լծակն և բերանը մրմնջեց.

— Ո՛չ... ո՛չ... չեմ կրնար... Մարթա, սիրէ ինձ։

Լռեցած էր։ Երեսը կատախումին ուղիղ ճանբուն վրայ միռնալով անցած էր իւր առջևէն։

Աչն սպառնիներուն արեան պէս, զոր հին հեթանոսներն ասուածոց ցասումն զօրեցնելու համար կը զոհեին, խեղճ փոքրիկ աղջկան արիւնն ալ պատանեաւմեան դահատակ աքսանողին դառն դիւցազնութեամբ խնայել կեանքերը պիտի դնէր։

Քամպրըմէր սիրտը պնդելով նայեցաւ։

Կ'ուզէր անգամ մ'ալ տեսնել իւր աղջիկը դեռ չկոխմխուած։

Կ'բսեր մռռվին։

— Երբոր զառակս լինայ, ես ալ ինչ յատուկ կառախումբն անհետերուն առաջ կը նետուիմ։

Աղջիկը չոգեկառքին ճանբուն վրայ էր։

Ոտքի վրայ կեցած, գլուխը ծռեր բան մը կը զննէր զոր գետնէն վերցուցած էր, և վտանգը կասկածելու երեւոյթ չունէր։

Սև ու անհեթեթ կոյան սարագոյն կը գիմէր փոքրիկ սիրուն աղջկան վրայ, որոյ խոյտառաչ վարսերը կը ծածանէին հովէն։

Կարծես թէ ազատնեակ մը փիղէն ռռնակոծ պիտի լինէր։

Քամպրըմէր, սրտին կսկիծէն խեղդեալ, մէկ ատամնաց ցատկոց անցուր իջնող ուղին, վազեց ապ՛ւն բոլ, զոր ոչ ևս կը յուսար կորգել մահուան ճիրանէն, վտանգի մեքենայն գրսեթէ վրան հասած էր։

Աստուած տուաւ որ Մարթա ետին դարձաւ։

Մեկէն տեսաւ հայրն որ թևերը կ'ետնկնգեր իրեն, և կատախումբն որ դիմերը պիտի փչէր փոքրիկ ձեռներն իրար կոչեց, ծունգի վրայ եկաւ և մահաւան սպառեց ազօթելով։

Ցանկամ Քամպրըմէր երկնային տերնչնդութիւն մ'ունեցաւ։

— Պահէ՛, գոչեց որոտագին ձայնիւ։

Նոյն վայրկենին չոգեգործին ծածկոց աղջկին իւր ոչքէն։

Աղջ պիտի գտնէ՛ր։

Կը յուսար գրեթէ, վասն զի հաշուած էր որ Մարթա բաւական ներկար լինելով կրնայ ճանբուն վրայ պառկելով ազատիլ։

Եթէ ուղիղ պառկէր և անշարժ կենար գետնին փակած, կառախումբն առանց դպչելու կ'անցնէր վրայէն։

Երբոր հայրը վերստին տեսաւ զայն, երեսի վրայ պառկած էր երկու երկաթագիծերու միջև, երկու թևերը տարածած, զտմբուղիղ քշին և չեր շարժեր։

— Մեռած է, մրմռաց գժբաղդ ածգանողը։ սեպ մը, երկաթագիծերը կապող հեծան մը, կառքերն իրարու լծող շղթայ մը դպած է անոր։

Աստուած իմ, վիրաւորուած չլինի։

Քալը վաղեց, և մինչ կը ծռեր որ գրկէ վերցնէ, աղջիկը վեր առաւ գլուխը։

Կատղոտ աչերն և բռտրաւոդին շրթերը կը ժպտէին. այտերը ժպգունած իսկ չէին։

Վայրկեան մէջ ոտքի վրայ եղաւ և Քամպրըմէրի պարանոցը ցատկելով,

— Ա՛հ, հա՛յր իմ, գոչեց հառաչելով զայն, ո՛րպէս վախցուցիր զիս։ Քամպրըմէրը չպատասխանեց։ Ուրախութենէն կը խեղդուէր։

— Ես գիտեի որ գետինը պառկիլ պէտք էր, յորեց զատարձակին։ Քեռուցիկ բարեկամդ յաճախ ըսած է ինձ անգամ մ'ինք այսպէս ընելով ազատած էր... և ես անկէ չատ բարակ եմ։ Մ'լար ուրեմն, հայրիկ, քանի որ մեկ կոզմս չցաւիր... այնինքն այո՛... ահաւնա կը ցաւի... հառաչմունքն վրայէն անցած ժամանակ ըրած չատախիւնէն։

Եւ մինչ հայրը արտին մրայ կը սեղմէր գայն առանց բառ մ'արտասանելու, Մարթա չարունակեց քիչ մը սրգալով.

— Բնաւ չվախցեցայ, վասն զի, նայէ, չաղատուեցի այս գեղեցիկ գեղին գրամներն որք այն արարքին վրայէն թափեցան... օչ ալ անոր այցելեամբ զոր նպատակ ճանբուն վրայէն գտայ... իւր անունը գրուած է բառակ գիրերով... և ես խաչոր գիրերը միայն գիտեմ կարդալ տակաւին... և առկայն արդէն կէսը հեգեցի... այս գրամներն անոր պիտի տանիս տուն, այնպէս չէ՞, հայրիկ։

— Ա՛յո, պիտի տանիմ, մրմռաց Քամպրըմէր, և պէտք պիտի լինի որ ըսէ ինձ...

Թօռնին կէսը չառաչէնին մէջ կորսուեցաւ։

Յատուկ կառախումբը կ'անցնէր, տանելով ուրախ սրսորդներն, որք բնաւ չէին կասկածեր իրենց անցուցած սոսկալի վտանգը։

(Շարունակի)

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ի ՄԻՋՈՑԻ ՀԱՅ ՄԱՐԴԿԱՆՑ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ

Ի ՀԱՅ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ

Ի ՀԱՅ ՀԱՐՍՆՈՒԹԵԱՆ

ՈՐՈՏԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ

Տարի Ա. Ամսագիր Բ.

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՆԿԱՎԱՐԱԿԱՆ ՈՒՍՄԱՆ

Ամսագիր ուսումնական, գրական եւ մանկավարժական

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՂԱԶԱՐԵԱՆ Ա. ՏԱՐՈՆԵԱՆ Ա. ՏԵՐ-ՄԿՐՏՉԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՂԱԶԱՐԵԱՆ

ՎԱԶԱՐՇԱՊԱՏ

Տպարան Մատենադարանի Ս. Էջմիածնի

1894

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻՋՆԱԴԱՐՈՒՄ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻՋՆԱԴԱՐՈՒՄ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԵՐԳԵՐԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ԱՐՎԵՍՏԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ԿՐՕՆԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ՀԱՒԱՏՔԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆՔ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ՀԱՆԴԷՍԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ՏՈՆԵՐԸ

Ա. Ա. Տէր-Մկրտչեան

ՀԱՅ ՀԻՆ ՀԱՆԳԻՍՏ

30 ՕԳՈՍՏՈՍ–1884

ԼՈՒՐԵՐ ՎԱԴՈՅ

ԱՄԵՆՕՐՅԱ ԱՌԱՎՈՏԱՅԻՆ ԳԻՇԵՐԱԹԵՐԹ
287 ՀԱԼԻՍ ՅԱՄՍԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՆԴԱՐԱՆԻ ՀԱՐՈՒՍՏԱԳՈՒՅՆ ՀԱՆԳԱՆԱԿԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՆԴԱՐԱՆԻ ՀԱՐՈՒՍՏԱԳՈՒՅՆ ՀԱՆԳԱՆԱԿԸ ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԵՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՎԱՆՔԻ ՀԱՐԱՎԱՆ ՄԱՍՈՒՆՔՆԵՐԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՎԱՆՔԻ ՀԱՐԱՎԱՆ ՄԱՍՈՒՆՔՆԵՐԻ

ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԵՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՎԱՆՔԻ ՀԱՐԱՎԱՆ ՄԱՍՈՒՆՔՆԵՐԻ

ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՎԱՆՔԻ ՀԱՐԱՎԱՆ ՄԱՍՈՒՆՔՆԵՐԻ

ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՎԱՆՔԻ ՀԱՐԱՎԱՆ ՄԱՍՈՒՆՔՆԵՐԻ

ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԵՈՍ